

Dinsdag 8 mei 1916.

Krachtens een nieuwe verordening moet het getal hennen van elken bezitter aan de politie worden kenbaar gemaakt. Geen mag verkocht of opgegeten worden zonder aanvraag bij den machthebber en van elke kip moeten in mei drie eieren in de week worden afgeleverd. Maar de kippen in de stad, en thans vooral met het etensgebrek, leggen weinig. Mijn groentevrouw moet er koopen om met het afgeven in regel te zijn — als ze er krijgen kan. — De prijs van een ei steeg tot zestig centimen 't stuk. Eene harer kippen had tot op zaterdag laatst nog geen enkel ei gelegd. Ze verkocht ze aan een dame voor tien frank. Maar juist op het oogenblik, dat de eigenares der plichtverzuimende in het kot ging om ze te pakken, zat deze in den korf, schrikte bij de storing en vloog op met luide kakelkreten van triomf. Ze had een ei gelegd! Het was nog warm.

De knecht der dame, die stond te wachten een beetje verder met het geld in de hand, schoot toe om hulp te bieden bij het pakken.

"Ach, neen, jongen, neen, kijk" — en ze toonde hem het ei — "ik kan toch geen hen verkopen, die begint te leggen," en onverrichter zake trok hij met het teleurstellende nieuws naar zijn meesteres terug.

Nieuwe oproep voor het afleveren van alle metaal. Al de aanwezige riemen in werkhuizen en fabrieken zijn "beschlagnamt".

Ge gaat in een winkel, ge vindt de verkoopster in tranen, haar man of haar zoon is naar Duitschland gestuurd. Men heeft hem geen tijd gelaten kleederen mede te nemen. Sedert weken geen nieuws meer van hem of iets anders even betreurlijk.

Virginie **LOVELING** (« *In oorlogsnood* »)